

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De defectu intentionis. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40262

Divisio in has quinque species dici debeat essentialis, reliquæ acci-
defectuum ea est, ut prima tantum dentales.

De defectu intentionis. VII.

1 *SI quis non intendit conficere, sed delusorie aliquid agere. 2 Item si aliqua Hostia ex oblivione remaneant in Altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hostia lateat, cum non intendat consecrare nisi quas videt. 3 Item si quis habeat coram se undecim Hostias, & intendat consecrare solum decem, non determinans, quas decem intendit: in his casibus non consecrat, quia requiritur intentio. 4 Secus, si putans quidem esse decem, tamen omnes voluit consecrare, quas coram se habebat: nam tunc omnes erunt consecrata: atque ideo quilibet Sacerdos talem semper intentionem habere deberet, scilicet consecrandi eas omnes, quas ante se ad consecrandum positas habet.*

Prima pars sacrilegium enormissimum continet: & si fictionis pœniteat ante sumptionem, potest resumere formam, non ex vi præcepti perficiendi Sacrificium, quod nondum incepit, sed ex vi præcepti non fingendi falsum in hoc ministerio, & consequenter non perseverandi in fictione, nec sumendi potum & cibum per modum Sacramenti, quod non est, nec dandi alijs occasionem ado-

randi merum panem & vinum. post sumptionem verò ficti Sacramenti feruetur quod diximus supra ex *Suar. tit. 5. num. 1.* Altera pars nullam habet difficultatem. In tertia *Mayor distinct. 11. q. 2. Durand. q. 7. & communiter* concordant; quia non est maior ratio, cur ista vel illa sit consecrata. Quarta pars manifestè sequitur; quia materia est determinata intra terminum intentionis.

2 *Si Sacerdos putans se tenere unam Hostiam, post consecrationem inuenit fuisse duas simul iunctas, in sumptione sumat simul utramque. 2 Quod si deprehendat post sumptionem Corporis & Sanguinis, aut etiam post abluionem, reliquias aliquas relictas consecratas, eas sumat, siue parue sint, siue magnæ, quia ad idem Sacrificium spectant.*

In prima parte, quæ est *Auctorum paulo supra citat.* ratio ea est, quia ambæ sunt consecratæ; cum illud putans dicat tantum priuatam deceptionem, quæ non tollit intentionem debitam, quæ esse debet, & moraliter est circa hanc præsentem materiam, *Suar. disput. 43. sect. 6.* Secunda pars

est *Soti 4. dist. 12. q. 1. art. 8.* qui tamen distinguit particulas in parvas & magnas, atque has vult in Pyxide assevari; contra quem *Azor. lib. 10. c. 30. quæst. 1.* qui cum Rubrica concordat, sublata omni distinctione, ea nimirum ratione, quia eæ omnes reliquæ sunt Sacrificij. vnde & addit, *sumenda esse*

esse statim, alioquin post notabile temporis intervallum elapsum, censetur Sacrificium absolutum, & proinde particulae non sumerentur ut reliquiae, sed per se, quod facere non li-

cet. *Tabiena* concedit absolute v. *Missa num. 42.* eas posse sumi, & sumendas esse, nulla habita distinctione reliquiarum, neque temporis, dummodo pertineant ad eandem Missam.

- 3 *Si verò relicta sit Hostia integra cōsecrata, eam in tabernaculo cum alijs reponat: si hoc fieri nequit, sequenti Sacerdoti ibi celebraturo, in Altari supra Corporali decenter opertam, sumendam unà cum altera quam est consecraturus, relinquat: vel si neutrum horum fieri possit, in ipso Calice seu Patena decenter conseruet, quousque vel in tabernaculo reponatur, vel ab altero sumatur: quòd si non habeat quomodo honestè conseruetur, potest eam ipsemet sumere.*

Est casus euentu difficilis; si tamen accidat, optimè Rubrica docet, secu-

ta Sotum, de particulis magnis re-
servandis, ut supra.

- 4 *Si intentio non sit actualis in ipsa consecratione propter euagationem mentis, sed virtualis, cum accedens ad Altare intendat facere quod facit Ecclesia, conficitur Sacramentum, etsi curare debet Sacerdos, ut etiam actualem intentionem adhibeat.*

Quod hic dicitur de ordinaria materia consecranda in Missa, intellige etiam, quando plures particulae ponuntur super Altare, ut consecrentur, & in actuali consecratione non recordatur illarum Sacerdos, sed eius tantum quam in manibus habet; tunc enim omnes sunt consecratae, *Angel. in verbo Euchar. num. 27. Navar. cap. 25. num. 91.* debent tamen esse praesentes intra Altam, non extra eam, inquit *Suarez disput. 43. sectione 6.* aliàs non aestimaret illas consecratas esse; sicut etiam existimat, id totum in Calice consecratum esse, quod per modum continui in eo continetur: guttae verò quae sunt extra Calicem,

aut intra, sed separatae à toto, verisimilius putat quòd non sint consecratae, neque intentione virtuali intentae. & eò magis erunt consecratae particulae posita in Pyxide, ubi aliae adsunt aliàs consecratae, *iuxta placitum Possuini de Officio Curati cap. 2. num. 20.* quod tamen prohiberem fieri. Certè si fiat, genuflexiones plures addendae erunt ab Offertorio ad Communionem; neque circulus perficiendus erit ad *Orate fratres*, propter consecratas particulas in illa Pyxide.

Item, si Pyxis non aperitur tempore consecrationis ex obliuione, fit tamen consecratio, ex *Suarez disp. 43. sect. 5.*